

Nr 562.

Av herr Hagård, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 180, med förslag till lag om tillsättning av vissa befattningshavare inom socialvården.

Kungl. Maj:t har i propositionen nr 180 vid årets riksdag sökt avhjälpa en av de mest framträdande bristerna i den nuvarande kommunala organisationen av socialvården genom att skapa en provisorisk ordning för tillsättande av gemensamma tjänstemän för denna del av de kommunala uppgifterna. Den slutliga prövningen av detta spörsmål skall sedermera upptagas i ett större sammanhang.

Under i det närmaste ett tjugotal år har i kommunerna pågått en strävan att modernisera och rationalisera socialvården, närmast dess organisation. I den mån nya uppgifter vuxit fram för denna verksamhet och svårigheter uppstått för de valda förtroendemännen att fullgöra dessa, har avlönade befattningshavare måst anställas. De nuvarande bestämmelserna har utgjort hinder för att tillsätta tjänstemän, som kan vara gemensamma för hela socialvården eller delar av densamma. Icke heller har laglig befogenhet förelegat för att på en tjänsteman överföra uppgifter från en annan gren av socialvården, även då grundade skäl härför funnits. Trots detta har en relativt långt gången rationalisering ändock kunnat genomföras i ett stort antal såväl stads- som landsbygdskommuner.

Det nu framlagda förslaget avser att åt kommun ge största möjliga frihet att i detta avseende ordna, som den själv finner lämpligt. Härvidlag har icke några invändningar kunnat göras. Emellertid torde anledning föreligga att i detta sammanhang fästa uppmärksamheten på ett särskilt förhållande.

Då en kommun sökt skapa sin egen ordning i detta hänseende, har i icke obetydlig omfattning nu gällande bestämmelser förryckt strävandena att få till stånd den bästa och mest ändamålsenliga organisationen. Dessa formella skäl och kanske ännu mer personliga hänsyn har inverkat på kommunens slutliga ställningstagande. Det kan därför vara påkallat, att riksdagen vid prövning av föreliggande lagförslag understryker det i och för sig självklara i att kommun, som av dylika skäl hittills hindrats att anlägga rationella synpunkter på sin socialvårdsorganisation, i och med förslagets antagande bör finna skäl att verkställa en omprövning av befintlig organisation och därvid eventuellt ånyo fastställa "den särskilda ordning", som i detta sammanhang skall gälla.

Föredragande statsrådet har framhållit beträffande själva tjänstetillsättningen, att det synes lämpligt att låta vederbörande sociala organ få tillfälle att yttra sig i frågan, i varje fall när det gäller mer komplicerade tjänster. Denna ordning torde i allmänhet redan vara tillämpad i de kommuner, där ett sammanförande av socialvårdens organisation ägt rum. I många fall torde därutöver det eller de sociala organ, som i mera övervägande omfattning kommer att biträdas av en tjänsteman, bli hörda, innan tillsättningen företages.

Under hänvisning till här lämnade motivering får jag hemställa,
att riksdagen vid behandlingen av propositionen nr 180
ville beakta vad i motionen anförts.

Stockholm den 14 april 1953.

Alarik Hagård.

Nr 563.

Av herr Andersson i Löbbo m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 204, med förslag till lag om ändrad lydelse av 76 § kommunalskattelagen den 28 september 1928 (nr 370), m. m.

(Lika lydande med motion i Första kammaren, nr 452.)

Stockholm den 15 april 1953.

Abel Andersson
i Löbbo.

Olof Nilsson,
Göteborg.

J. Onsjö.
